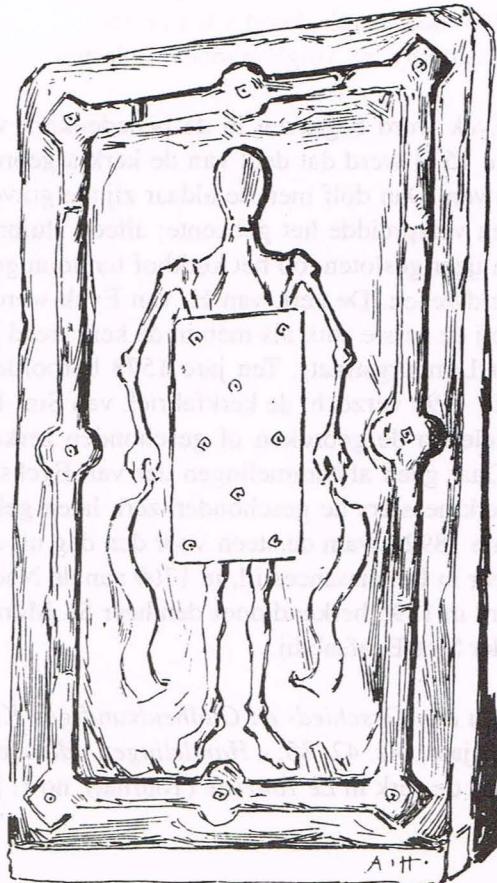

INVENTAIRE ARCHÉOLOGIQUE - FICHE No 73

Op 30 januari 1898 stelde Alfons Van Werveke in de rubriek "Beeldhouwwerken - Museum van Stenen Voorwerpen (Ruïnes van de St-Baafsabdij) - XVe eeuw" in het Vlaams een fiche op over

De Grafzerk van Huibrecht Van Eyck

Deze zerk van blauwen arduin (2,08 m. x 1,19 m.), vroeger omlijst door een koperen rand met 8 schilden, stelde een met witten steen ingelegd geraamte voor, dat een plaat (0,66 m. x 0,415 m.) en twee linten, beide in koper en met opschrift, vóór zich houdt. Thans zijn witte steen en koper verdwenen. De arduin is zeer afgesleten, blijkbaar door de voeten der kerkbezoekers. Wij geven het opschrift van de koperen plaat volgens den kroniekschrijver M. van Vaernewijck (de woorden van het randschrift en die van de linten zijn niet gekend) :

Spieghelt y an my die op my treden
Ick was als ghy, nu bem beneden
Begrauen doot, alst is anschyne.
My ne halp raet, const, noch medicine,
Const, eer, wijsheyt, macht, rijcheyt groot
Is onghespaert, als comt die doot.
Hubrecht van Eyck was ick ghenant,
Nu spyse der wormen, voormaels bekant
In schilderye zeer hooghe gheert :
Cort na was yet, in nieute verkeert.

Int iaer des Heeren des sijt ghewes,
Duyzent, vier hondert, twintich en zes,
Inde maent September, achthien daghen viel,
Dat ik met pynen God gaf mijn ziel.
Bidt God voor my die Const minnen,
Dat ick zijn aensicht moet ghewinnen
En vliedt zonde, keert v ten besten
Want ghy my volghen moet ten lesten.

Huibrecht van Eyck werd begraven in de benedenkerk van St-Jans, sedert 1540 St-Baafs. In 1533 werd dat deel van de kerk afgebroken om een nieuwen beuk te bouwen. Dan dolf men de aldaar zijnde graven op, ook dat van den schilder. Men verspreidde het gebeente; alleen Huibrechts rechter arm-pijp werd, in een ijzer gesloten, op het kerkhof ten toon gehangen, doch was in 1566 reeds verdwenen. De zerk van H. van Eyck werd in den kruisbeuk geplaatst, dicht bij de eerste zuil, als men in de kerk treed langs de zuidelijke zijdeur (kant der Limburgstraat). Ten jare 1578 beroofde men ze van hare koperen platen. In 1599 verzocht de kerkfabriek van Sint-Baafs aan de recht-hebbende familieleden de gebroken of geschonden zerken uit het gebouw weg te nemen. Daar geen afstammelingen der van Eycks hier meer bestonden, zullen de kerkmeesters de geschonden zerk laten gebruiken hebben als bouwstof. Ten jare 1892 kwam de steen voor den dag uit de grondvesten der wanstaltige zijdeur in Renaissancestijl, in 1769 aan de Noorzijde van de kerk gebouwd; ze werd in 1895 herkend door den heer St. Mortier en berust thans in het Museum der Sint-Baafsabdij.

Verg. *Bulletijn van den Geschied- en Oudheidkundigen Kring van Gent*, 2de jaar, blz. 239, 3de jaar, blz. 42, 85; - *Handelingen, idem*, deel II, blz. 1. - Zie een afbeelding van de zerk in *Le Touriste* (Tournai), no 1, janvier 1895.